

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה:
תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 •
מען מברקי: "עולמפרס" • מורפס ב"הרפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רח' בן-אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גזופות: "צניקוגרפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אורי תבור • עורך תכנית: יוסי שנון • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סיפון • מח' המודעות: רפי זכרוני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

ק/כא ירי •

בחצות הלילה שבין 25 ו-26 במרץ 1971 פרצו ענני עשן ממשרדי מערכת העולם הזה, שושבו ברחוב קרליבך 12, תל-אביב.

אחבעה חיילים צעירים, שעסקו בתיקון מכונות צבאית ברחוב הבחינו בשריפה והזעיקו את הכבאים. רק עליידי כך גמנעה התפשטות הלהבות לבניינים הסמוכים, שבהם מאוחסן ציוד השווה הרבה מיליוני לירות, חשק קיר דק הפרדי בינם ובין המערכת.

במערכת עצמה היה החורבן רב. רוב החדרים נשרפו. פעולתם המהירה של הכבאים הצילה בקצת הארכיון, אך בתוך הדברים החשמליים למעלה ומחצי מיליון תשלילים (נגטיבים) של צילומים — נכס תרבותי שאין לו תחליף. נשרפו רהיטים, ספרים, מכונות כתיבה ומסמכים רבים. רק מקצת רכוש זה היה מבוטח.

למישטרה לא היה ספק, כי השריפה היתה מעשה הצתה של אנשי מקצוע, וכי נעזרו בידי אדם המכיר את המערכת היטב מבפנים. על סמך ההנחות האלה התחילה חקירה נמרצת, מתוך שיתוף פעולה הדוק בין המישטרה למערכת. על החקירה הופקד פקד אליהו לביא.

תפק בהסבר פשוט ונכון זה. הוא חיפש מודיע דונוני, שיכול היה למסור לנו את הפרטים. והוא החליט כי מודיע זה אינו אלא הקצין אליהו לביא.

מדוע? קשה לעקוב אחרי מוח כל-כך מחוכם כזה של משה דיין, אך נדמה שיש לכך הסבר. החקירה בעניין שריפת העולם הזה, שהתקיימה באותם הימים, חייבה ישיבות משתפות תכופות של צוות המישר טרה וראשי המערכת. בקשיבות האלה הושגו חשדות, נבדקו מניעים אפשריים, ונחתו חשודים אפשריים. למען השקט נהי

יתר: גילוי האשמים בהצתה הזונית, שנועדה לשתק את העולם הזה.

בכירור המשמעת, שנערכה אצל מפקד המחוז, יהודה פראג, הכחיש לביא, כמובן, כל קשר לפרשת אלישבע. בזה נגמר העניין, שהרי לא היה — ולא יכול היה להיות — שמץ של הוכחה על לביא. אולם היתה לבירור תוצאה אחרת. ייתכן מאד שמביימי בירור זה התכוונו לכך, שפקד לביא הבין, כי לא כדאי לו להוסיף ולחקר את הצתת משרדי העולם הזה.

העולם הזה
הפצצה של השנה
פרשת ברוכיוו ישראלי

אהבתו הסודית של תשה דיין

העולם הזה

איש במערכת

שער "העולם הזה" 1793
 הקשר המיטטרתי

שער "העולם הזה" 1787
 נוחיות, הן נערכו ברובן בדירתו של אורי אבנרי.

אם ברצונו להתקדם במשטרה, היה ברור לו שמישהו יבעל השפעה רבה במשטרה אינו מעוניין שמצטיי המערכת יתגלו ויישבו על ספסל הנאשמים בבית המשפט. רק כך יכול היה לביא להסביר לעצמו את סמכות הומנים בין הבירור התמוה אצל פראג, ושעשה לפי הוראת המפקד, לבין ביטול ההיתר לעצור את התשוד המרכזי בפרשה. לביא הפטיק את החקירה.

לא היה בכך כל סוד. אולם מחוץ של דיין נאחו בעבודה זו. על מה יכול היה אבנרי לחבר עם לביא? אין ספק: על משה דיין! לביא הוא המדליף!

העובדות האלה מעוררות שאלות:

- ההעלה פראג על דעתו, מהי כוונת מביימי הבירור אצלו?
- איך הגיע לידו הפתק של דיין — אם אכן היה פתק כזה?
- מדוע בוטל ההיתר לעצור את ה'תשוד בהצתה, אחרי שהתועץ המשפטי לממשלה בכבודו אישר את הפעולה?
- מי עמד מאחרי הקנוניה להפחיד את קצין המשטרה ולהרתיע אותו מלהוסיף ולחקר?

מדוע חיפש דיין דווקא בכיוון המישר טרה? בפחשת אלישבע השתרבבה גם פרשה פלילית. המגע הראשון בין אלישבע ודיין נוצר בעקבות משפט ושבערך לאחיה של אלישבע, שהיה אז חייל, על זיוף צקים. אלישבע ביקשה את התערבות השר לטובת אחיה, ולמעשה הציעה לשכב עמו תמורת התערבות זו. שר הביטחון קיבל זאת ברצון.

נראה שדיין סבר כי מקור במשטרה הוביל אותו אל הפרשה הפלילית, ומכאן

מציג אני את כל השאלות האלה ליועץ המשפטי של היום, הפרופסור אהרון ברק. אני תובע לחדש את החקירה, לשחרר את החוקרים מכל ישיקול פוליטי, ולנקוט פעולה נמרצת לאתר את הפושעים ולהעי מידם לדין.

סגן-ניצב שגיב

כמה מן הנוגעים בדבר, שגשאלו הש' בוע עליידי העולם הזה, הגיבו כך:
 יהודה פראג: "כן, היה משוה כזה. אני מתחיל להיזכר עכשיו..." אך הוא סירב להרחיב את הדיבור.

סגן-ניצב שגיב: "אני זוכר שהייתי עם פקד לביא אצל היועץ המשפטי לממשלה. איני זוכר מי נתן את ההוראה לבטל את פעולת-המעצר."

סגן-ניצב לביא סירב לאשר או להכחיש את פרטי הפרשה. הוא היפנה אותנו אל דובר המשטרה.

דובר המשטרה, ניצב משנה שמואל צחי: "לא הצלחתי לאתר את שני הקצין נים, שגיב ולביא, פניתי לניצב סיומקין, מפקד המחוז, הוא הודיע לי ששגיב יצא לתופשה, ולא יחזור עוד למשטרה. גם את לביא אי-אפשר לאתר. הוא ובחופשת לימודים."

ייתכן שהיועץ המשפטי לממשלה יהיה מוכשר מן המשטרה לאתר את הקצינים האלה.

סגן-ניצב לביא

התחמקות לא-כ"ל-ך אלגנטית

ניצב פראג

ובו העליל על קצין המשטרה לביא ש'הולף להעולם הזה את "פרשת אלישבע". "פרשת אלישבע" — פחשת האהבים של שר הביטחון עם נערה בעלת רקע מפוקפק, וניהול ענייני ביטחון מחזר הי מיטות שלה — זכתה באותה תקופה ב'פירסום גדול מעל עמודי העולם הזה. מעולם לא הסתרנו איך עלינו על עקבות פרשה זו: אלישבע ציוס עצמה היא שבאה במגע עם המערכת והביאה לנו את כל הפרטים. בכך ביקשה להתנקם בדיין, שזנח אותה.

אולם מוחו של דיין לא יכול היה להס'

הוא היה מודע לחץ הצמור הרב לגילוי האשמים בפשע. עיתוני ישראל כולם, בלי הבדלי השקפות, גינו את ההי צתה ותבעו למצוא ולהעניש את האשמים. בכל זאת, לא ראה לנכון הניצב יהודה פראג, או מפקד המחוז, להקים צוות חקירי מיוחד מאנשי המחוז המרכזי, שריכוז את חקירות הפושעים בעלי הרמה במקרים מיוחדים.

חקירה קרה משוה ומזור. היא נס' תיימה בקול דממה דקה, בלא שום תו' צאות.

Handwritten signature or note.